

IZ OBČINSKE SKUPŠČINE

Konec decembra je bila v letu 1971 zadnja – 30. seja občinske skupščine Ljubljana Moste-Polje, na kateri sta oba zbora obravnavala 8 točk dnevnega reda.

Prva točka, potrditve zapisnika 29. seje, je bila z majhnim popravkom soglasno sprejeta, prav tako druga, saj sta oba zbora poročila o izvrševanju sklepov 29. seje z dne 9. 12. 1971 soglasno sprejela.

Tretja točka je vsebovala odobrnica vprašanja in zahteve po pojasnitvi. Na odobrnica vprašanja z 29. seje, ki so jih postavili Leopold Kos (3), Albin Levičnik, Marjan Slana in dr. Nežka Snoj, so odgovarjali Vinko Borštnar, vodja registra pri upravi notranjih zadev mesta Ljubljana, predstavnik stanovanjskega podjetja Bežigrad-Moste, načelnik oddelka za komunalne in gradbene zadeve občinske skupščine Ljubljana Moste-Polje Miro Dešman, za vod za investicije, načelnik oddelka za gospodarstvo in kinopodjetje Triglav.

Nova vprašanja so bila postavljena le 4 in skoraj čuditi se je, da izmed 58 navzočih odbornikov ni imel nihče več kaj vprašati. Ali je v KS in v enotah, ki jih ti odborniki zastopajo, vse v redu in prav? Morebiti pa so se odborniki naveličali spraševati nekaj, za kar sicer dobe odgovor, stvar pa se vseeno ne premakne z mrtve točke? Morda pa je odbor nekepe upeljal 30 sej v preteklem letu in pričakovane novega leta? Vsekakor je dobro, da odborniki postavljajo več vprašanj in nato odgovore posredujejo svojim volivcem, saj se s tem marsikaj razjasni in tudi volivci so zadovoljni s svojim odbornikom in mu bolj zaupajo, saj vedo, da jih resnično zastopa in ne da je na sejah samo za število.

Cetrto točko: odlok o sprejemu in dopolnitvi odluka o proračunu občine za leto 1971 je pripravil oddelček za finance, obrazložil pa Janez Rolih, predsednik sveta. S tem odlukom se bodo dohodki občine Moste-Polje dvignili od dosedanjih 24.024.961 din na 26.031.911 din, kar je za 8,3 % več. Prav tako pa se bodo dvignili tudi izdatki. Najbolj se zvišujejo sredstva za negospodarske investicije, in sicer za 21,2 %. Iz teh sredstev je zagotovljeno financiranje VVZ Kodeljevo, nekaj sredstev pa je bilo namenjenih za gradnjo telovadnice v Polju in pri šoli Vide Pregarc, dalje za VVZ v Zalogu in za drugo. Za 4 % se dvignejo sredstva za komunalno dejavnost, slede sredstva za delo državnih organov (3,5 %), sredstva za socialno skrbstvo (2,7 %), sredstva za delo družbenopolitičnih organizacij in društev (1,2 %). Najmanj je bilo praznorenjenih sredstev za vzdrževanje občinskih cest: le 0,5 %. Nerazporejeni proračunski dohodki so se zvišali za 76,8 %, a so skoraj že v celoti izkoriščeni.

Peta točka precej obširnega dnevnega reda je obravnavala odlok o začasnem financiranju proračunskih potreb občine v I. tromesečju leta 1972. Ker bo občinska skupščina sprejela proračun za leto 1972 šele konec marca letos, je bil sprejet predlog, da se za I. tromesečje leta 1972 odobri financiranje proračunske potrebe na podlagi trimesečnega načrta proračunskih dohodkov po določilih o proračunu občine Ljubljana Moste-Polje za leto 1971.

Drugi del te točke se je tical tovarne Yulon in poročila občinske skupščine Moste-Polje za kredit, ki bi ga najela za poravnavo terjatev Ljubljanske banke, izvirajočih iz dnevnega poročila za posojila bivši Kemični tovarni Moste za gradnjo obrata Yulon. Občinska skupščina Moste-Polje bi najela kredit pri Ljubljanski banki v znesku 11.982.017,50 din za dobo 12 let in s 7 odstotnimi obrestmi. Pri tem pa skupščina vztraja na rešitvi problema bivših občinskih družbeno-investicijskih skladov in njihovi vrnitvi, saj je prav družbeno-investi-

cijski sklad občine Moste-Polje pri izdaji poročila za gradnjo Yulona predstavljal materialno osnovo za dano poročilo. Skupščina se bo še naprej prizadevala, da bi iz sredstev tega sklada, ki je sedaj sestavljen del kreditnega sklada banke, plačali obveznosti, ki izvirajo iz predmetne posojilne pogodbe. Oba zbora sta pooblastila predsednika občinske skupščine Moste-Polje Poldeta Mačka in vodjo odseka za finančne zadeve občine Stefana Toplaka, da podpišeta posojilno pogodbo.

Smernice in ocene gospodarskega razvoja in proračunske porabe za leto 1972 so bile nanizane pod 6. točko dnevnega reda. Že na začetku pa je poročevalec Milivoj Samar pojasnil, da predvidena ocena gospodarskega razvoja za leto 1972 ne bo obveljala, ker je medtem prišlo do devalvacije in bodo zato potrebni dodatni ukrepi. Tako so na tej seji lahko obravnavali le smernice političnih izhodišč. Cilji ekonomske politike v preteklem letu niso bili doseženi, vendar naj bi bili izhodišče za gospodarsko politiko v preteklem letu – z vprašanjem, zakaj ti cilji niso bili doseženi in kaj je treba storiti, da bi bili ti cilji v letu 1972 doseženi. Ti ukrepi in pobude pa bi morali izvirati tudi iz skupščine Moste-Polje in ne kaže le čakati na druge.

Kot kaže, je upravičen strah, da sredstev za investicije ne bo, zlasti še, če upoštevamo pravkar izvedeno devalvacijo. Če hočemo, da devalvacija popravi gospodarsko stanje, ne smemo dovoliti naglega in velikega povečanja cen.

Za to se morajo zavzemati tako politični kot gospodarski faktorji. Pri tej devalvaciji se bodo zopet pokazale razlike med tistimi podjetji, ki za svoje delo rabijo surovine predvsem iz uvoza, in tistimi, ki imajo surovine doma. Tudi v naši občini je nekaj takih podjetij, ki jih bo devalvacija prizadela. In v teh delovnih organizacijah je pričakovati nekatere težave, ki jih sami delavci ne bi smeli nositi. Zamrznitev cen ostaja zaenkrat še v veljavi, vprašanje pa je, kako in v kakšni meri bo vplivala ta zamrznitev na podjetja z velikim uvozom. Bati se je verižnega dviga cen, toda če se hoče gospodarstvo resnično stabilizirati, bo treba dobro pregledati, kje se cene smejo in kje se ne smejo dvigniti. Seveda pa je od stopnje gospodarske rasti odvisen tudi porast osebnih dohodkov. Vsekakor bo rast osebne potrošnje, torej tudi osebnih prejemkov, nekoliko nižja od dosedanjih. Gospodarstvo je treba razbremeniti prevelikih davkov. Razbremenitev pa bi morala seči tudi do najnižjih kategorij občanov, do tistih, ki imajo še vedno mesečne dohodke pod 1.000 dinarjev, in obremeniti tiste, ki so na stopnji prejemkov le nekoliko višji. To naj ne bi bila uravnilovka, temveč zavestna politična akcija.

Prav tako bi bilo treba postaviti akcijske programe, ki jih nekatera podjetja sploh še niso izdelala, morebiti tudi zato, ker se gospodarska politika tako pogosto menja.

Sploh pa bi morali investicije usmerjati predvsem v gospodarske in ne v negospodarske naložbe.

Nasploh je bila razprava o tej točki najživljnejša. Po govorih odbornikov in po njihovih željah je apelirali in tudi izvajati štednjo na vseh nivojih. Štediti pa je moč tudi na negospodarskem področju in ne le v gospodarstvu. Kar absurdno je, da so prav sredi največjih prizadevanj o štednji opazni tudi največji

apetiti po novih investicijah tako v gospodarstvu kot v negospodarstvu. Nekateri neodgovorni ljudje – ali pa ignoranti prizadevanj za gospodarsko stabilizacijo – so zahtevali ali pa predvidevali 100 % večja sredstva kot preteklo leto! Praksa pa je bila do sedaj žal taka, da so vsi taki in podobni prosperirali, ker so nastopali v imenu skupnosti in kolektivne odgovornosti. Morali pa bi že enkrat postaviti mejo, kjer se neha kolektivna in začne individualna odgovornost, in temu primerno ukrepati, če hočemo obdržati zaupanje ljudi.

Pod sedmo točko je bil sprejet sklep o dopolnitvi pravilnika o oblikah in zneskih družbene skrbi za udeležence NOB in njihove družinske člane. Ta točka se je tikala predvsem kmetov-borcev glede pokojnin s priznavalnimi, ki naj bi dosegala 400 dinrjev. Vendar teh 400 dinrjev ne bi dobil vsak kmet-borec, temveč vsako sorazmerno glede na socialni položaj, v katerem je. Ta problem se je vlekel že dalj časa in skrajni čas je bil, da so ga rešili vsaj v predlagani obliki, s čimer so se strinjali tudi vsi odborniki.

Trideseta in zadnja lanskega leta seja občinske skupščine Ljubljana Moste-Polje je izvenela kot apel na spoštovanje vseh dogovorov, ki lahko prispevajo k izboljšanju gospodarskega položaja v novem letu. Pri tem morajo sodelovati prav vsi, še posebno tisti, ki krojijo gospodarsko in družbeno politiko. Odgovornost posameznikov se mora povečati, prav tako pa se morajo v realnih okvirih gibanj tudi načrti za novo leto tako v gospodarstvu kot na drugih področjih. Le tako bomo namreč lahko omilili posledice devalvacije in težave, ki bodo s tem nastopile.

E. S.

POMOČ STARIM IN ONEMOGLIM

V zadnjih letih se v mestih in na podeželju vse bolj kaže stiska starejših ljudi, ki živijo sami in ne morejo več skrbeti zase. Tudi organizacije Rdečega križa in njihovi prostovoljni sodelavci se ukvarjajo z njihovimi težavami in so v praksi že pokazali, kako je možno takim ljudem vsaj nekoliko ublažiti samoto in jim olajšati vsakdanjost, če znanci, prijatelji, sorodniki ali pa sosedje z malo človeške topline posežejo v njihovo življenje. O taki pomoči starim in osamelim lahko preberete v brušuri „Sosedska pomoč starim in onemoglim“.

Knjižico bi lahko s pridom uporabljali aktivisti RK in drugi prostovoljni delavci družbenih organizacij v krajevnih skupnostih, ki želijo starim in osamelim pomagati.

Brošuro priporočamo vsem tistim, ki prihajajo v kakršnekoli stike s starejšimi ljudmi, zato je njeno mesto tudi v družinah, med svojci in prijatelji.

Knjižica stane 4 din. Naročite jo čimprej pri Občinskem odboru Rdečega križa Ljubljana Moste-Polje!

ZAHVALA

Občinski odbor Rdečega križa Ljubljana Moste-Polje se zahvaljuje sindikalni podružnici podjetja TEOL za 300 dinarjev, ki jih je nakazal namesto venca za umrlo mater njihove delavke Rezke SVETEK.

Aktiv ZMS v krajevni skupnosti

O sodelovanju med družbenopolitičnimi organizacijami in sveti krajevnih skupnosti večkrat govorimo, a ostajamo vse preradi le pri besedah. OK ZMS Ljubljana Moste-Polje si je v svojem programu začrtala mnogo nalog, ki pa so domala neizvedljive brez tega sodelovanja. Mladi v KS predstavljajo pestro strukturo članov in njihovih interesov. Ta pestrost interesov mladih v KS pa postavlja pred nas vse zahtevo po večjem vključevanju in enkoprajnejšem nastopu mladih v KS pri oblikovanju krajevne samouprave.

Da bi mladi postali neposredni soustvarjalci krajevne samouprave, moramo svoje delo usmeriti predvsem na:

- Preučevanje odnosov med ZM in krajevno skupnostjo,
- vključevanje mladih v aktiv ZM s poudarkom na vsebini njihovega dela,
- maksimalno angažiranost vseh političnih subjektov v razvijanju krajevne samouprave.

Za naše delo je pomemben odnos, ki ga imajo krajevne skupnosti in družbenopolitične organizacije do mladine. V poznavanju teh odnosov bomo lahko dosegli večjo in učinkovitejšo vlogo mladih v krajevni skupnosti in se lahko aktivno in učinkovito vključevali v življenje in delo krajevne skupnosti. Naš namen je organizirati mlade v vseh 17 krajevnih skupnostih, ker se zavedamo, kako pomembno je za organizacijo ZM in za družbo da je mladina orga-

nizirana in da se aktivno vključuje v družbeno dogajanje.

Mlade bomo skušali organizirati v aktivne ZM. Aktiv ZM v krajevni skupnosti mora postati osnova združevanja in družbenopolitičnega dela mladih. Mladina, prebivajoča v KS s skupnimi željami in hotenji predvsem pa s skupaj preživetim prostim časom, mora iskati metode, kako uresničevati svoje interese. Tiste interese mladih, ki ne pridejo do izraza v šoli oziroma v organizacijah družbenega dela in se lahko uveljavijo v KS, mora aktiv ZM v okviru svojih možnosti čimbolj izpolnjevati. Delo aktivna bo temeljilo na idejnem osveščanju mladih, postati mora izhodišče za akcijo ob vseh problemih, ki jih poraja življenje in delo KS. Vsebinska dela aktivna ZM v KS mora biti usmerjena v tista področja, ki morajo biti sestavni del samoupravnega dogovarjanja vseh občanov. Vsebinska dela bo učinkovita, kadar bo idejno usposobljena in izobraževanje postalo izhodišče

za naše akcije ob vseh problemih v KS in zunaj nje. Naloga aktivna ZM bo tudi, da sodeluje pri delu celotne krajevne skupnosti, da se zavzema za maksimalno angažiranost vseh družbenopolitičnih subjektov v razvijanju krajevne samouprave ter zagotavlja po optimalnih možnostih in interesih članstva – razvoj – dejavnost, v katerih bodo mladi izkoristili svoj prosti čas.

Aktiv ZM naj bi imel kot svoj najvišji organ konferenco, sestavljeno iz tistih mladincev v KS, ki bi bili pripravljeni delovati v ZM. Izmed članov konference bi potem izvolili delovni organ in predsednika konference.

Aktiv ZM v KS bo združeval mlade, ki so pripravljeni ukvarjati se z družbenopolitičnim delom, mlade, ki preživljajo prosti čas v MK, tiste, ki se ukvarjajo s športom in ne nazadnje tiste, ki sodelujejo v KUD ali v katerikoli specializirani mladinski organizaciji.

Odborniki občinske skupščine Moste-Polje so morali v lanskem letu „premeti“ obilico gradiva, kajti 30 sej, kolikor jih je bilo lani, le ni kar tako.

IZ ŽABJE PERSPEKTIVE

Čuvajmo družbeno imovino

Ljudje smo že tako ustvarjeni, da si hočemo sleherni družbeno lastnino še posebej prilastiti. Vse to delamo samo iz prepričanja, da bo, tako družbena lastnina čimbolje oskrbovana in dajala več koristi.

Mi, vratarji, smo njeni pomembni varuhi in obenem učinkoviti vzgojitelji državljanov, da imajo spoštovanje pred to našo skupno lastnino. Seveda se kdaj pa kdaj primeri, da koga zasrbijo prsti in skuša od te skupne lastnine odtrgati kosček in ga koristno uporabiti zase. V takih primerih je treba ukrepati odločno in brez ušmilenja. Pri nas to znamo in zato imamo red. Da vas o tem prepričam, naj priča naslednji dogodek:

V tovarni je delal kvalificirani delavec Jože, ki je bil vedno predržen in nesramen. Nikoli mi ni dal za dva deci vina, kritiziral je direktorja in delavski svet, včasih pa ni prizanesel niti državi in socializmu. Na sestankih je samo kritiziral, se razburjal in govoril o nekih napakah, ki jih nihče ni videl. Vsi, ki v podjetju kaj pomenimo, smo ga bili siti. Nekateri so mu potihoma res pritjevali, a to so bili samo delavci, ki bi hoteli imeti v podjetju prvo besedo. Toda znali smo jih obdržati na vajetih, sicer bi prav kmalu zapravili podjetje in samoupravljanje.

Vedno sem ga imel na sumu, da ni tako dober in pošten, kot se kaže in da mu tega govori samo nevoščljivost. Zato sem se

aktivno pa sem seveda zaplenil. Drugo jutro sem ga odvlekel k personalcu; oba skupaj sta odšla k sekretarju in vsi trije nato k direktorju. (Jaz seveda – kot priča – poleg.)

Direktor je bil razočaran. „Kaj takega! Prav srce me boli, ko slišim, da so tatvine tudi v mojem podjetju.“ (Tisto „v mojem“ je še posebno poudaril.) „Človek ima zaupanje v svoje delavce, ti pa zaupanje takile izkoriščajo. Kaj naj storim s teboj, nesrečnež! Ali naj ti oprostim? Sovražim vsako diktaturo, ne želim biti direktor, temveč vaš oče, vam enak in želim, da bi si bili bratje. Ti in tebi enaki pa takole... nož v hrbet.“ Pričakoval sem, da bo po teh direktorskih besedah padel na kolena, se razjokal in prosil oduščenja. A nič, gledal je predse in molčal kot grob.

Sekretar se je odkašljal in direktorju svetoval: „Tu ne pomaga nobena sentimentalnost. Primer je treba strogo kaznovati, da bo služil kot vzgojno sredstvo in bo v bodoče vsak premisli, preden bo napravil kaj podobnega.“

Direktor je sklonil glavo: „Tako bodi! Pojdi sedaj!“

Grešnik je brez besed odšel, direktor pa se je obrnil k meni, mi stisnil roko in dejal: „Zahvaljujem se vam, Pepe, za vestno opravljanje vaše tako težke in odgovorne službe. Se imamo ljudi, ki nimajo pravičnega odnosa do družbene lastnine. Pra-

sam odšel iz podjetja in se ga enkrat za vselej znebimo.“

Tako je razlagal naš dobri direktor in za njim sem tako razglabljal še jaz, ko sem posedal v

vratarnici. Prav dobro sem si predstavljati, kako bi bilo videti takole raznašanje in odnašanje. Kar videl sem Ceneta, kako bi vlekel domov hidravlično stiskalnico, s katero bi doma stiskal sadje. Ali na primer Miha, ki bi v trenutku preselil vso ključavničarsko delavnico v klet svoje nove hiše. Tudi direktorja sem si predstavljati, kako bi vzel avto; pravzaprav mu ga vzeti niti ne bi bilo treba, samo obdržal bi ga. Sekretar bi se že slabše odrezal, kajti ostalo bi mu samo nekaj pisarniške opreme in preproga. Personalce pa bi se moral zadovoljiti samo z akti in s pisalnim strojem. Kaj pa jaz? Prav zares bi mi ostala samo stara vartarnica. Zakaj neki bi jo lahko uporabil? Kvečjemu bi bila uporabna za čebelnjak. S čebelami pa ni nič, saj pravijo čebelarji, da imajo z njimi samo zbugo.

Tedaj sem šele spoznal vso nevarnost, ki mi preti, če bi tovarno raznesli. Meni ne bi ostalo nič! Doumel pa sem tudi, kako je vse to okrog družbene lastnine zapleteno, a obenem smotno. Tvoje je, a vendar ni tvoje, ker je od vseh. Pobereš vijak in veš: delček v njem je moj, cel pa je od vseh. In tako je z vsakim vijakom. Pri tem te spreleti misel: če je tako, si tega kar vzamem, a druge pustim ostalim. Saj je za vsakega eden. A to ne gre, vti bi raznesli, meni bi pa ostala stara vartarnica. Prav ima direktor, ko pravi, da je treba poizkusiti raznašanja v kali zadušiti.

Zadevo smo srečno rešili. Krivec je dobil strogi javni ukor in je v užaljenosti – ali kakor je sam dejal, zaradi protesta – odpovedal in zapustil podjetje. Direktor mi je ob tej priliki posebno namignil, „da me ne bo pozabil“, ker sem pomagal pri odstranitvi antisamoupravnega elementa iz našega kolektiva. Slišal sem, da je v podjetju, koder se je zaposlil, postal član delavskega sveta.

Bog z njim in s podjetjem! Lepega vraga so si nakopali na glavo. Ne bom se čudil, če bo podjetje nekega dne razneženo.

Iz tega dogodka vidite, kako važna je žabja perspektiva. Kaj je videl direktor iz svoje ptičje perspektive, skozi okno svoje pisarne v prvem nadstropju? Nič! Delavec odhaja z dela z aktovko pod pazduho. Jaz, Pepe, pa sem iz svoje žabje perspektive takoj opazil vso umazanijo. Hop! Pa sem ga imel. Naredil sem to, kar direktor ni mogel. Šele z mojo pomočjo se je otrsela človeka, ki je rušil enotnost kolektiva. Prepričan sem, da me direktor ne bo pozabil.

posebej pazil nanj. In res! Nekega dne opazim, kako hoče mimo mene s polno aktovko. Skočim k njemu in mu jo izrgam iz roke. Pomislite – v njej je imel kose vezanih plošč.

„A, tako.“ se zaderem, „krajč tudi! Ali veš, da je to družbena lastnina. To je last nas vseh in ne samo tvoja!“

„To pa res ni nič,“ mi je ugovarjal, „to so samo odpadki. Pobral sem jih v mizarski delavnici, kjer bi jih sicer pokurili. Sin jih rabi v šoli pri ročnem delu.“

„Boš že videl, če to ni nič! Odpadki, kakšni odpadki, odpadkov sploh ni! To so skrite notranje rezerve, katere moramo smotno izkoristiti. Praviš, da bi jih mizarji pokurili. Pa če bi jih! Sedaj ko ne bodo imeli teh koncev, bo padel njihov delovni učinek, ker ne bodo imeli dovolj ognja, da bi si ocvrli jajca. Ali pa bodo morali razžagati novo ploščo, kar bo povečalo materialne izdatke.“

Take in podobne sem mu nabrenkal, potem sem ga spustil.

vijo, če je last družbe, je tudi moja last in lahko del tega mirno odnesem, saj je tako vse moje. Prav tako si je mislil ta, ki se povrh še skriva na vseh sestankih za visokodonečimi besedami o upravljanju in gospodarjenju. Res je odnesel samo odpadke plošč, a prepričan sem, da bi odnesel tudi stroj, pri katerem dela, če bi ga mogel spraviti iz tovarne. Kar pomislite, (tu se je direktor nasmehnil in njegov nasmeh je ozaril še nas tri, da smo se nasmehili, čeprav nismo vedeli zakaj), „kaj bi bilo, če bi vsak delavec odnesel „svoj“ stroj! Potem sem tu še jaz, ki bi na primer odnesel avto. Tu je tudi sekretar in ti, tovariš Pepe, ki bi navsezadnje lahko odnesel samo vratarstvo hišico. Sicer mogoče pretiravam, a precej podobno bi bilo, če bi vsak razpolagal z družbeno lastnino. Zato bomo ta primer za zgled ostro kaznovali. Najraje bi ga odpustil, a bi to vzdignilo preveč prahu. Moramo ga moralno prisiliti. Sedaj imamo vzrok; da bo